TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. balandžio 15 d.*

Byloje C-38/09 P

dėl 2009 m. sausio 28 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Ralf Schräder, gyvenantis Liudinghauzene (Vokietija), atstovaujamas advokato T. Leidereiter,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Bendrijos augalų veislių tarnybai (BAVT), atstovaujamai M. Ekvad ir B. Kiewiet, padedamų advokato A. von Mühlendahl,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai C. Toader, C. W. A. Timmermans, K. Schiemann ir P. Kūris (pranešėjas),

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. rugsėjo 30 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. gruodžio 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu R. Schräder prašo panaikinti 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Schräder prieš BAVT (SUMCOL 01)* (T-187/06, Rink. p. II-3151, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jo ieškinį dėl 2006 m. gegužės 2 d. Bendrijos augalų veislių tarnybos (BAVT) apeliacinės tarybos sprendimo (byla A 003/2004, toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 Pagal 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 390), iš dalies pakeisto 1995 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2506/95 (OL L 258, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 18 t., p. 255; toliau – Reglamentas Nr. 2100/94), 6 straipsnį augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje suteikiama veislėms, kurios yra išskirtinės, vienodos, stabilios ir naujos.

3 Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnyje numatyta:

„1. Veislė yra laikoma išskirtine, jei ji tam tikru genotipu ar genotipų kombinacija savo požymiais aiškiai skiriasi nuo bet kurios kitos iki paraiškos pateikimo datos <...> visuotinai žinomos veislės.

2. Kitos veislės buvimas kiekvienu konkrečiu atveju laikomas visuotinai žinomu, jei iki paraiškos padavimo datos <...>:

a) ji buvo augalų veislių teisinės apsaugos objektu arba įrašyta į oficialų augalų veislių registrą Bendrijoje ar bet kurioje valstybėje, ar bet kurioje atitinkamus įgaliojimus turinčioje tarpvyriausybinėje organizacijoje;

b) dėl tos augalų veislės buvo paduota paraiška suteikti teisinę apsaugą ar veislę įrašyti į oficialų veislių registrą, jei ta paraiška tuo metu sudarė galimybes minėtai veislei suteikti teisinę apsaugą arba įrašyti į oficialų veislių registrą.

Įgyvendinimo taisyklės <...> gali patikslinti atvejus kaip pavyzdžius, kurie yra laikomi visuotinai žinomais."

4 Pagal Reglamento Nr. 2100/94 54 straipsnį BAVT, be kita ko, nustato, ar veislė gali būti augalų veislių teisinės apsaugos objektas Bendrijoje, ar ta veislė yra nauja, ar pareiškėjas turi teisę paduoti paraišką. Ji nustato, ar pasiūlytas veislės pavadinimas yra tinkamas. Tokiems tikslams ji gali pasinaudoti kitų institucijų paslaugomis. Pirmasis pareiškėjas laikomas turinčiu teisę į augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje.

5 Pagal šio reglamento 55 straipsnį BAVT neradus jokių kliūčių suteikti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje, ji organizuoja techninę sąlygų laikymosi ekspertizę, kurią gali atlikti kompetentinga tarnyba ar tarnybos bent vienoje iš valstybių narių, kurioms Administracinė taryba yra patikėjusi tos rūšies veislių techninę ekspertizę, toliau vadinamos „ekspertizės tarnyba ar tarnybomis".

6 Pagal šio reglamento 61 ir 62 straipsnius, jei BAVT yra tos nuomonės, kad šios ekspertizės rezultatų pakanka sprendimui dėl paraiškos priimti ir nėra kliūčių pagal to paties reglamento 59 ir 61 straipsnius, ji suteikia augalų veislėms teisinę apsaugą Bendrijoje. Priešingu atveju apsaugos paraiška atmetama, be kita ko, jei šios ekspertizės rezultatų nepakanka.

7 Pagal Reglamento Nr. 2100/94 67 straipsnio 2 dalį paduota apeliacija dėl BAVT sprendimo, kuriuo atmetama apsaugos Bendrijoje paraiška, sustabdo sprendimą. Tačiau tais atvejais, kai BAVT mano, kad tai reikalinga pagal aplinkybes, ji gali duoti įsakymą nesustabdyti ginčijamo sprendimo.

8 Šio reglamento 70 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Jei per mėnesį nuo motyvų pareiškimo gavimo sprendimas neištaisomas, dėl tos apeliacijos [BAVT] nedelsdama:

— nusprendžia, ar ji imsis veiksmų, vadovaudamasi 67 straipsnio 2 dalies antruoju sakiniu,

ir

— pasiunčia apeliaciją apeliacinei tarybai."

9 Iš Reglamento Nr. 2100/94 71–73 straipsnių matyti, kad Apeliacinė taryba sprendimą dėl apeliacijos priima naudodamasi visais BAVT suteiktais įgaliojimais arba pasiųsdama bylą kompetentingam BAVT padaliniui tirti. Teisingumo Teismui gali būti pareiškiami ieškiniai dėl apeliacinių tarybų sprendimų. Tokie ieškiniai gali būti pareiškiami dėl kompetencijos trūkumo, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo,

Sutarties, Reglamento Nr. 2100/94 arba kokios nors su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. Teisingumo Teismas turi teisę panaikinti ar pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimą.

10 Šio reglamento 75 straipsnyje, reglamentuojančiame motyvų, kuriais grindžiami sprendimai, pareiškimą ir teisę būti išklausytam, numatyta:

„Prie [BAVT] sprendimų pridedami motyvų, kuriais jie grindžiami, pareiškimai. Jie yra grindžiami tiktai tais motyvais ar įrodymais, dėl kurių procesinių veiksmų šalys turėjo galimybę žodžiu ar raštu pareikšti savo nuomonę."

11 Šio reglamento 76 straipsnyje numatyta, kad BAVT savo iniciatyva tiria faktus, jeigu jie buvo nagrinėti atliekant 54 ir 55 straipsniuose numatytą ekspertizę. BAVT neatsižvelgia į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti per jos nustatytą terminą.

12 Šio reglamento 88 straipsnyje reglamentuojamas viešas susipažinimas su registrais.

13 Iš 1995 m. gegužės 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1239/95, nustatančio įgyvendinimo taisykles Reglamentui Nr. 2100/94 taikyti dėl Bendrijos augalų veislių tarnybos atliekamų procedūrų (OL L 121, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 17 t., p. 327), 15 straipsnio 1 ir 2 dalių išplaukia, kad jei techninė ekspertizė paskiriama ekspertizės tarnybai, tarp šios tarnybos ir BAVT turi būti sudarytas

rašytinis susitarimas. Rašytinio susitarimo poveikis yra toks, kad veiksmai, kuriuos pagal jį atlieka ar atliks ekspertizės tarnybos personalo nariai trečiųjų šalių atžvilgiu, laikomi BAVT veiksmais.

14 Pagal Reglamento Nr. 1239/95 60 straipsnio 1 dalį, jei BAVT mano, kad yra būtina išklausyti žodinius procedūros šalių, liudytojų ar ekspertų parodymus arba atlikti patikrinimą, ji priima atitinkamą sprendimą, nurodydama priemones, kuriomis ketina gauti įrodymus, faktus, kuriuos reikia įrodyti, ir posėdžio ar tikrinimo datą, laiką bei vietą. Jei procedūros šalis pageidauja žodinių liudytojų ar ekspertų parodymų, BAVT sprendime nurodomas terminas, per kurį pageidavimą pateikusi procedūros šalis turi pranešti šiai tarnybai liudytojų ir ekspertų, kuriuos procedūros šalis nori išklausyti, vardus, pavardes ir adresus.

15 Pagal šio reglamento 62 straipsnio 1 dalį įrodymų rinkimas gali būti priklausomas nuo įmokos, kurią BAVT pateikia procedūros šalis, pageidavusi, kad tokie įrodymai būtų renkami.

16 Pagal šio reglamento 63 straipsnio 2 dalį liudytojo, eksperto ar procedūros šalies liudijimo protokolai perskaitomi arba pateikiami jiems susipažinti. Protokoluose turi būti pažymėta, kad šis reikalavimas įvykdytas ir kad liudijęs asmuo pritaria protokolui. Jei pritarimas neduodamas, turi būti pažymėtas liudijusio asmens protestas.

Faktinės bylos aplinkybės

17 2001 m. birželio 7 d. R. Schräder pateikė BAVT paraišką dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje augalų veislei SUMCOL 01, priklausančiai *Plectranthus ornatus*

rūšiai. Ši augalų veislė gauta sukryžminus minėtą rūšį su Lotynų Amerikos *Plectranthus ssp.* rūšies augalu.

18 2001 m. liepos 1 d. BAVT įpareigojo *Bundessortenamt* (Vokietijos federalinė augalų veislių tarnyba) atlikti techninę ekspertizę pagal Reglamento Nr. 2100/94 55 straipsnio 1 dalį.

19 Per pirmuosius ekspertizės metus R. Schräder konkurentai pateikė prieštaravimų dėl prašomos apsaugos suteikimo, tvirtindami, kad prašoma apsaugoti veislė yra ne nauja, o laukinė iš Pietų Afrikos Respublikos kilusi veislė, kuria šioje šalyje ir Vokietijoje prekiaujama jau daugelį metų.

20 Pirmą kartą palyginus prašomą apsaugoti veislę su kontroline veisle, pateikta Vokietijoje, *Bundessortenamt* susisiekė su Kirstenbosch (Pietų Afrikos Respublika) botanikos sodo darbuotoju E. van Jaarsveld ir paprašė atsiųsti *Plectranthus comosus* arba *Plectranthus ornatus* rūšių gyvašakių ar sėklų.

21 Pasikeitus 2002 m. kovo 25 d. ir spalio 16 d. laiškais, 2002 m. gruodžio 12 d. *Bundessortenamt* gavo E. van Jaarsveld išsiųstas gyvašakes, paimtas, kaip pats nurodė, iš jo privataus sodo.

22 Šie augalai buvo išauginti ir jų ekspertizė atlikta 2003 metais. Paaiškėjo, kad prašoma apsaugoti veislė minimaliai skyrėsi nuo iš E. van Jaarsveld atsiųstų gyvašakių išaugintų augalų. 2003 m. rugpjūčio 19 d. elektroniniame laiške *Bundessortenamt* ekspertė H. Heine, atsakinga už techninę ekspertizę, nurodė, kad iš tikrųjų skirtumai „dideli“, bet sunkiai matyti.

23 2003 m. rugpjūčio 7 d. laišku BAVT pranešė R. Schräder, kad, *Bundessortenamt* teigimu, „augalus sunku atskirti nuo Kirstenbosch botanikos sode augintų augalų“. Tačiau šalys neginčija, kad šie augalai paimti iš privataus E. van Jaarsveld sodo. Šiame laiške taip pat nurodyta, kad, H. Heine teigimu, apžiūrėdamas *Bundessortenamt* tyrimams naudojamą plotą apeliantas nesugebėjo atpažinti SUMCOL 01 veislės.

24 2003 m. rugsėjo mėn. R. Schräder pateikė pastabas dėl techninės ekspertizės rezultatų. Remdamasis 2003 m. rugpjūčio 29 d.–rugsėjo 1 d. kelionės, per kurią atliko tyrimą Pietų Afrikos Respublikoje, rezultatais ir 2003 m. rugsėjo 15 d. apsilankymo Meise (Belgija) botanikos sode rezultatais, jis tvirtino esąs įsitikinęs, kad iš E. van Jaarsveld sodo paimti ir palyginimui naudoti augalai priklausė ne kontrolinei, o pačiai SUMCOL 01 veislei. Be to, jis abejojo tuo, kad kontrolinė veislė yra visuotinai žinoma.

25 2003 m. gruodžio 9 d. pagal Tarptautines naujų augalų veislių apsaugos sąjungos (TNAVAS) taisykles parengta galutinė *Bundessortenamt* ataskaita 2003 m. gruodžio 15 d. su BAVT lydraščiu buvo išsiųsta apeliantui, kad jis pateiktų pastabas. Šioje ataskaitoje daroma išvada, kad, palyginti su E. van Jaarsveld pateikta *Plectranthus ornatus* kontroline veisle iš Pietų Afrikos Respublikos, prašoma apsaugoti veislė SUMCOL 01 neturi skiriamųjų požymių.

26 Galutines pastabas dėl šios ataskaitos R. Schräder pateikė 2004 m. vasario 3 dieną.

27 2004 m. balandžio 19 d. Sprendimu R 446 (toliau – sprendimas atmesti paraišką), remdamasi tuo, kad SUMCOL 01 veislė neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio prasme, BAVT atmetė R. Schräder paraišką dėl teisinės apsaugos Bendrijoje.

28 2004 m. birželio 11 d. R. Schräder BAVT apeliacinei tarybai pateikė apeliaciją dėl sprendimo atmesti paraišką. Taip pat jis paprašė leisti susipažinti su procedūros dokumentais. Jo prašymas buvo patenkintas 2004 m. rugpjūčio 25 d., t. y. likus penkioms dienoms iki Reglamento Nr. 2100/94 69 straipsnyje numatyto keturių mėnesių termino, skirto apeliacijos motyvams pateikti, pabaigos. Tačiau apeliantas šį dokumentą pateikė 2004 m. rugpjūčio 30 dieną.

29 Sprendimas atmesti paraišką nenagrinėtas negalutinio peržiūrėjimo tvarka pagal Reglamento Nr. 2100/94 70 straipsnį per jame numatytą mėnesį nuo apeliacijos motyvų gavimo. Tačiau 2004 m. rugsėjo 30 d. laišku BAVT informavo apeliantą apie tą pačią dieną priimtą sprendimą šiuo klausimu dviem savaitėms „nukelti sprendimo priėmimą“, remdamasi tuo, kad atrodė naudinga atlikti naujus tyrimus.

30 Dar kartą pasikeitusi laiškais su E. van Jaarsveld 2004 m. spalio 8 d. ir 15 d. ir susisiekusi su Pietų Afrikos Respublikos žemės ūkio ministerija BAVT 2004 m. lapkričio 10 d. nusprendė neištaisyti sprendimo atmesti paraišką ir perdavė apeliaciją Apeliacinei tarybai.

31 2005 m. rugsėjo 8 d. raštu atsakydama į Apeliacinės tarybos užduotą klausimą ir remdamasi H. Heine 2005 m. birželio 20 d. jai išsiųstu elektroniniu laišku, kuriame buvo nurodyta, kad „augalų, dėl kurių pateikta paraiška, [*Bundessortenamt*] negalėjo

atskirti nuo Pietų Afrikos Respublikos augalų, todėl suprantama, kad galima teigti, jog visi augalai yra tie patys, dėl kurių pateikta paraiška“, BAVT pripažino, kad klimato ir vietos pasikeitimas galėjo padaryti įtaką augalams, todėl, kaip išaiškino *Bundessortenamt*, negalima visiškai atmesti galimybės, kad minimaliai besiskiriančios, kaip yra prašomos apsaugoti ir kontrolinės veislių atveju, veislės yra viena ir ta pati veislė.

32 Apeliacinėje taryboje šalys buvo išklausytos per 2005 m. rugsėjo 30 d. posėdį. Iš šio posėdžio protokolo matyti, kad H. Heine jame dalyvavo kaip BAVT atstovė. Ji, be kita ko, nurodė, kad iš šešių E. van Jaarsveld išsiųstų gyvašakių po pervežimo išliko tik keturios. Siekiant atmesti prielaidą, kad skirtumus tarp prašomos apsaugoti ir kontrolinės veislių lemia aplinkos veiksniai, pasirūpinta naujomis gyvašakėmis, kurios panaudotos kaip kontrolinė veislė. Kadangi tai buvo antros kartos gyvašakės, jos nuomone, konstatuotus skirtumus lėmė genotipai.

33 Iš posėdžio protokolo taip pat matyti, kad pasibaigus posėdžiui Apeliacinė taryba nebuvo visiškai įsitikinusi, jog kontrolinė veislė yra visuotinai žinoma. Neginčydama E. van Jaarsveld patikimumo ir techninės ekspertizės, ji manė, kad kai kurie jo teiginiai šiuo klausimu nebuvo pakankamai pagrįsti, todėl nusprendė, kad, remiantis Reglamento Nr. 2100/94 78 straipsnyje numatytomis tyrimo priemonėmis, vienas iš jos narių turi atlikti patikrinimą Pietų Afrikos Respublikoje.

34 2005 m. gruodžio 27 d. Apeliacinė taryba nutartimi patvirtino aptariamą tyrimo priemonę. Ji nurodė, kad ši priemonė įgyvendinama, kai apeliantas sumoka 6 000 EUR išlaidų avansą pagal Reglamento Nr. 1239/95 62 straipsnį.

35 2006 m. sausio 6 d. rašytinėse pastabose apeliantas nurodė, kad neprivalėjo pateikti įrodymų, ir neprašė paskirtos tyrimo priemonės. Jis pabrėžė, kad skiriamuosius požymius Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio prasme turi nustatyti BAVT. Todėl, jo teigimu, „informacijos rinkimo kelionė" į Pietų Afrikos Respubliką gali būti numatyta tik pagal Reglamento Nr. 2100/94 76 straipsnį. Pagal šią nuostatą jis neturėjo mokėti išlaidų avanso.

36 Ginčijamu sprendimu Apeliacinė taryba atmetė apeliaciją dėl sprendimo atmesti paraišką. Ji iš esmės nusprendė, kad pateikiant paraišką SUMCOL 01 veislės nebuvo įmanoma aiškiai atskirti nuo visuotinai žinomos kontrolinės, šiuo atveju E. van Jaarsveld pateiktos *P. ornatus Südafrika* veislės. Be to, ji neįgyvendino nutarties dėl tyrimo priemonės, „nes galiausiai įsitikino, kad palyginimui naudota veislė buvo kontrolinė, o ne SUMCOL 01 veislė, ir paraiškos pateikimo dieną kontrolinė veislė buvo visuotinai žinoma".

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

37 2006 m. liepos 18 d. R. Schräder pateikė Pirmosios instancijos teismui ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kuriame nurodė aštuonis ieškinio pagrindus.

38 Pirmasis ieškinio pagrindas, kuris padalytas į tris dalis, susijęs su Reglamento Nr. 2100/94 62 straipsnio ir 7 straipsnio 1 ir 2 dalies pažeidimu. Antrasis ir trečiasis ieškinio pagrindai atitinkamai susiję su šio reglamento 76 ir 75 straipsnių bei „bendro draudimo teisinėje valstybėje priimti netikėtus sprendimus" pažeidimu. Ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai susiję atitinkamai su Reglamento Nr. 1239/95 60 straipsnio

1 dalies ir 62 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Šeštasis, septintasis ir aštuntasis ieškinio pagrindai atitinkamai susiję su Reglamento Nr. 2100/94 88 straipsnio, 70 straipsnio 2 dalies ir 67 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio pažeidimu.

39 Apibrėžęs savo teisminės kontrolės ribas Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo Apeliacinės tarybos vertinimus dėl bylos esmės, remdamasis Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 1 ir 2 dalimis. Dėl klausimo, ar iš privataus E. van Jaarsveld sodo paimtas augalas buvo SUMCOL 01 veislės augalas, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 87 punkte nusprendė, kad prašoma apsaugoti ir iš privataus E. van Jaarsveld sodo paimta kontrolinė veislė yra dvi skirtingos veislės. Be to, šio sprendimo 92 punkte jis nusprendė, kad Apeliacinė taryba teisėtai galėjo padaryti išvadą, pirma, kad kontrolinė veislė buvo visuotinai žinoma, konstatavusi, jog ieškovas nenurodė konkrečių argumentų ir nepateikė įrodymų tam, kad užginčytų tokį kontrolinės veislės, paimtos iš E. van Jaarsveld sodo, ir *Plectranthus ornatus* rūšies iš Pietų Afrikos Respublikos veislės palyginimą, ir, antra, kad E. van Jaarsveld teiginius patvirtino Pietų Afrikos Respublikos valdžios institucijos ir keli mokslo leidiniai.

40 Be to, dėl ieškovo argumento, susijusio su Reglamento Nr. 2100/94 62 straipsnio pažeidimu, tiek, kiek SUMCOL 01 veislė aiškiai skyrėsi nuo kontrolinės veislės, pažymėtina, jog Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 104 punkte konstatavo esant prieštaravimų šiuose argumentuose ir laikė, kad prielaida, kuria jie grindžiami, buvo klaidinga.

41 Todėl jis atmetė nurodytą pirmąjį ieškinio pagrindą.

42 Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2100/94 76 straipsnio pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 127 punkte nurodė, kad „remdamasi turimais įrodymais Apeliacinė taryba galėjo tinkamai nuspręsti, jog pateikiant paraišką SUMCOL 01 veislės negalima buvo aiškiai atskirti nuo visuotinai žinomos kontrolinės veislės“ ir „todėl ji neprivalėjo atlikti naujos techninės ekspertizės“.

43 Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 2100/94 75 straipsnio pažeidimu, buvo atmestas motyvuojant tuo: kadangi dėl tyrimo priemonės Apeliacinė taryba gali nuspręsti savo iniciatyva, ji taip pat savo iniciatyva gali atsisakyti šios priemonės, o svarbus klausimas yra tas, ar šalys galėjo pareikšti savo nuomonę dėl šios tarybos pateiktų argumentų bei įrodymų.

44 Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1239/95 60 straipsnio 1 dalies pažeidimu, dėl sąlygų, kurioms esant H. Heine dalyvavo procedūroje Apeliacinėje taryboje, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 130 punkte konstatavo, kad „H. Heine [Apeliacinės tarybos posėdyje] dalyvavo kaip BAVT atstovė, o ne kaip liudytoja ar ekspertė“.

45 Nagrinėdamas penktąjį ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 1239/95 62 straipsnio pažeidimu, tiek, kiek Apeliacinė taryba negalėjo teisėtai reikalauti iš R. Schräder avanso tam, kad būtų įgyvendinta tyrimo priemonė, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 116 punkte konstatavo, kad atrodo, jog šis ieškinio pagrindas yra pagrįstas, todėl 2005 m. gruodžio 27 d. nutartis dėl tyrimo priemonės yra neteisėta. Kitame šio sprendimo punkte jis vis dėlto atmetė šį pagrindą kaip netinkamą ginčijamo sprendimo prasmės atžvilgiu.

46 Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2100/94 88 straipsnio pažeidimu, tiek, kiek R. Schräder negalėjo susipažinti su bylos medžiaga, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 134 punkte pažymėjo, kad „ieškovas gavo visą bylos medžiagą ir kad jam leista tinkamai pareikšti savo nuomonę“.

47 Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2100/94 70 straipsnio 2 dalies pažeidimu, dėl terminų, per kuriuos BAVT privalo priimti sprendimą ir kuriais buvo padaryta didelė žala jos teisėms, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 142 ir 143 punktuose pažymėjo:

„142 Net jei Reglamento Nr. 2100/94 70 straipsnyje numatytas terminas buvo praleistas mėnesiu ir dešimčia dienų, Pirmosios instancijos teismas mano, kad šį vėlavimą pateisina ypatingos bylos aplinkybės, būtent poreikis užduoti klausimus tolimoje šalyje esantiems asmenims.

143 Bet kuriuo atveju šio termino praleidimas gali pateisinti ne [ginčijamo] sprendimo panaikinimą, bet daugių daugiausia – nuostolių atlyginimą, jeigu paaiškėtų, kad dėl to ieškovas patyrė kokią nors žalą.“

48 Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2100/94 67 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio pažeidimu, tiek, kiek tai susiję su paraiškos dėl teisinės apsaugos išbraukimo sąlygomis, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 148 punkte nusprendė:

„Šiuo klausimu, net darant prielaidą, kad paraiška dėl teisinės apsaugos buvo išbraukta iš BAVT registro nedelsiant po sprendimo atmesti paraišką priėmimo ir pažeidžiant Reglamento Nr. 2100/94 67 straipsnio 2 dalies pirmąjį sakinį, kuriame numatyta, kad

dėl tokio sprendimo paduota apeliacija sustabdo jo vykdymą, šis neteisėtas veiksmas nėra susijęs su pačiu sprendimu atmesti paraišką ir todėl negali paveikti nei šio, nei atitinkamai [ginčijamo] sprendimo galiojimo."

49 Todėl Pirmosios instancijos teismas atmetė R. Schräder ieškinį.

Šalių reikalavimai

50 R. Schräder prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus, o nepatenkinus šio reikalavimo – grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir bet kuriuo atveju priteisti iš BAVT visas išlaidas, patirtas Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme.

51 BAVT prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesais Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme.

Dėl apeliacinio skundo

52 Grįsdamas savo apeliacinį skundą R. Schräder nurodo du pagrindus, iš kurių pirmasis, padalytas į šešias dalis, susijęs su procesiniais pažeidimais, o antrasis, padalytas į penkias dalis, – su Bendrijos teisės pažeidimu.

53 BAVT mano, kad apeliacinis skundas turi būti pripažintas nepriimtinu, nes jis susijęs tik su faktinėmis aplinkybėmis ir įrodymų vertinimu, ir papildomai, kad turi būti atmesti abu pagrindai ir todėl visas apeliacinis skundas.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

54 Šis pirmasis pagrindas padalytas į šešias dalis.

Dėl pirmosios ir antrosios dalių, susijusių su Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio pažeidimu

— Šalių argumentai

55 Šiomis dviem pirmojo apeliacinio skundo pagrindo dalimis R. Schräder iš esmės ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadas, susijusias su klausimu, ar iš privataus E. van Jaarsveld sodo paimta ir kaip kontrolinė naudota veislė ir prašoma apsaugoti veislė SUMCOL 01 iš tiesų yra ta pati.

56 Pirmąja pagrindo dalimi R. Schräder ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadas, pateiktas skundžiamo sprendimo 76, 79 ir 131 punktuose, susijusias su H. Heine teiginiais dėl to, ar E. van Jaarsveld kontrolinė veislė iš tiesų yra identiška prašomai apsaugoti veislei SUMCOL 01.

57 Šiuo klausimu jis visų pirma tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas minėtame 131 punkte klaidingai konstatavo, jog ieškovas nepateikė jokio įrodymo, kad pagrįstų teiginį, jog ginčijamame sprendime įtraukta ne visa H. Heine pateikta informacija.

58 Antra, R. Schräder tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 79 punkte minėtas 2005 m. rugsėjo 30 d. Apeliacinės tarybos posėdžio protokolas negali būti galutinis įrodymas dėl šiame posėdyje šalių pateiktų teiginių, nes šis protokolas buvo surašytas pažeidžiant Reglamento Nr. 1239/95 63 straipsnio 2 dalį.

59 Trečia, skundžiamo sprendimo 79 punkte Pirmosios instancijos teismas klaidingai rėmėsi įrodymais, kurių nebuvo bylos medžiagoje, ir taip iškraipė įrodymus. Be to, jis savo išvadas grindė tik prielaida, susijusia su H. Heine 2005 m. birželio 20 d. elektroniniu laišku.

60 Šio pagrindo antroje dalyje, susijusioje su procesinėmis klaidomis dėl Pirmosios instancijos teismo išvadų skundžiamo sprendimo 36, 71, 73, 74, 79 ir 131 punktuose, kad kontrolinė veislė ir prašoma apsaugoti veislė iš tiesų nėra identiškos, R. Schräder iš esmės ginčija Pirmosios instancijos teismo išvadą, kad E. van Jaarsveld atsiųsti augalai nepriskirtini SUMCOL 01 veislei.

61 Šiuo tikslu suinteresuotasis asmuo teigia, kad Pirmosios instancijos teismas padarė dvi teisės klaidas.

62 Pirmoji teisės klaida yra ta, kad Pirmosios instancijos teismas jo argumentams nustatė pernelyg didelius reikalavimus ir taip pažeidė įrodymams rinkti taikytinus principus. Būtent turint omenyje laiką, praėjusį nuo augalų ekspertizės, jis nebegalėjo pateikti

tikslesnių įrodymų, paneigiančių H. Heine teiginius Apeliacinės tarybos posėdyje. Be to, R. Schräder nurodo, jog Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 130 punkte konstatavo, kad H. Heine posėdyje dalyvavo kaip bylos šalis, o ne kaip liudytoja ar ekspertė. Kadangi R. Schräder ginčijo šiuos teiginius, Apeliacinė taryba ir Pirmosios instancijos teismas neturėjo teisės suteikti pirmenybės BAVT teiginiams, neatsižvelgdami į R. Schräder pasiūlytus įrodymus. Bendrai atmesdamas R. Schräder siūlymus surinkti įrodymus Pirmosios instancijos teismas pažeidė jo teisę būti išklausytam.

63 Antroji teisės klaida pasireiškia faktų ir įrodymų iškraipymu. R. Schräder tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 74 punkte prieidamas prie ginčijamos išvados, jog R. Schräder įrodymai buvo nepakankamai konkretūs, Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktus ir įrodymus. Būtent Pirmosios instancijos teismas nepaisė komentarų, kuriuos R. Schräder pateikė Apeliacinės tarybos posėdyje apie 2003 m. lygintas veisles, o 2005 m. spalio 14 d. rašytinėse pastabose – apie konkrečius lygintų veislių skirtumus. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas nepaisė jo pasiūlymo ieškinio 43 punkte pateikti eksperto ataskaitą, kuri pagrįstų R. Schräder teiginį, kad šiuos skirtumus galima paaiškinti *Bundessortenamt* padauginus kontrolinę veislę.

64 Kalbant apie apeliacinio skundo pagrindo pirmąją dalį, pažymėtina, kad BAVT visų pirma tvirtina, jog H. Heine 2003 m. gruodžio 12 d. pateikta ataskaita įrodo, kad egzistuoja trys nežymūs skirtumai tarp šių nagrinėjamų veislių. Tokio konstatavimo kvestionavimas ir vertinimas priskirtinas ne Teisingumo Teismo, bet ekspertų kompetencijai.

65 Be to, ji pažymi, kad šios ataskaitos R. Schräder neginčijo. H. Heine nuomonė buvo grindžiama moksliniu pagrindu, o 2005 m. birželio 20 d. elektroninis laiškas buvo akivaizdžiai abstraktus ir negalutinis.

66 Galiausiai BAVT pažymi, kad H. Heine patikimumą patvirtina kompetencija, pripažinta *Bundessortenamt* augalų rūšių patvirtinimo ir apsaugos srityje.

67 Dėl antrosios pagrindo dalies BAVT iš esmės tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas galėjo įgyvendinti tik ribotą kontrolę dėl dviejų nagrinėjamų augalų skirtumų ir jų kilmės konstatavimo. Ji priduria, kad Pirmosios instancijos teismas neprivalėjo remtis eksperto išvada.

— Teisingumo Teismo vertinimas

68 Kadangi dvi pirmosios apeliacinio skundo pagrindo dalys susijusios su Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio pažeidimu, reikia juos nagrinėti kartu.

69 Remiantis EB 225 straipsnio pirma dalimi ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa, apeliacinį skundą galima paduoti tik teisės klausimais. Tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčius reikšmės bylai faktus bei įrodymus. Todėl faktų ir įrodymų vertinimas, išskyrus kai jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (žr., be kita ko, 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 22 punktą ir 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT*, C-173/04 P, Rink. p. I-551, 35 punktą).

70 Reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas kaip nepagrįstus atmetė R. Schräder argumentus, jog BAVT ir Apeliacinė taryba klaidingai manė, kad SUMCOL 01 veislė neturi skiriamųjų požymių pagal Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 1 dalį.

71 Skundžiamo sprendimo 73 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, jog R. Schräder pateiktų įrodymų neužtenka, kad būtų nustatyta, jog *Bundessortenamt* ir vėliau BAVT bei Apeliacinė taryba šiuo klausimu padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, dėl kurios ginčijamas sprendimas galėtų būti panaikintas.

72 R. Schräder nesutinka su tokiu teiginiu, kadangi, pirma, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 74 punkte nurodė, kad įrodymų, kuriuos jis pateikė dėl aplinkos veiksnių poveikio, nepakanka priešingai *Bundessortenamt* išvadai paneigti, ir, antra, Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo 77–79 punktuose nepritarė R. Schräder nurodytiems argumentams, remiantis H. Heine pareiškimais per posėdį Apeliacinėje taryboje ir BAVT išsiųstame elektroniniame laiške.

73 R. Schräder, siekdamas įrodyti, kad Pirmosios instancijos teismas negalėjo pagrįstai konstatuoti, jog nurodytų faktų ir aplinkybių nepakanka paneigti išvadą, kurią padarė *Bundessortenamt* ir patvirtino Apeliacinė taryba, nors formaliai nurodo teisės klaidas, vis dėlto faktiškai abejoja Pirmosios instancijos teismo faktinių aplinkybių vertinimu šiuo klausimu ir ginčija jo šioms faktinėms aplinkybėms suteiktą įrodomąją reikšmę.

74 Todėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirma ir antra dalys yra nepriimtinos.

75 Kalbant apie argumentus, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktus ir įrodymus, kai vertino argumentus, kurie grindžiami H. Heine pareiškimais ir galimu aplinkos veiksnių poveikiu skirtumams tarp kontrolinės veislės ir prašomos apsaugoti veislės, reikia priminti, kad tik Pirmosios instancijos teismas gali spręsti dėl galimos

būtinybės papildyti informaciją, kurią jis turi apie nagrinėjamas bylas. Procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo jo atlikto nepriklausomo faktų vertinimo, kurio Teisingumo Teismas netikrina apeliaciniame procese, išskyrus Pirmosios instancijos teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atvejus ar kai iš bylos medžiagos matyti, kad šio teismo išvados iš esmės netikslios (2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink. p. I-6619, 78 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

76 Faktinės aplinkybės, kurių šalys nenurodė BAVT instancijose, negali būti pateikiamos nagrinėjant ieškinį Pirmosios instancijos teisme. Šis teismas iš esmės privalo įvertinti Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą ir patikrinti, kaip ši taikė Sąjungos teisę, atsižvelgiant, be kita ko, į minėtai tarybai nurodytas aplinkybes, tačiau tokia priežiūra turėtų būti atliekama neatsižvelgiant į jam naujai nurodytas faktines aplinkybes (pagal analogiją žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT prieš Kaul*, C-29/05 P, Rink. p. I-2213, 54 punktą).

77 Be to, reikia priminti, kad Pirmosios instancijos teismas, kuris privalo nagrinėti tik neperžengdamas Reglamento Nr. 2100/94 73 straipsnio 2 dalyje nustatytų ribų, neprivalėjo atlikti išsamios kontrolės, kad nustatytų, ar SUMCOL 01 veislė turėjo, ar ne skiriamųjų požymių pagal Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 1 dalį, tačiau galėjo, atsižvelgdamas į minėtos sąlygos, kurios laikymasis turi būti kontroliuojamas techninės ekspertizės, kurią atlikti BAVT patiki vienai iš kompetentingų nacionalinių įstaigų, kaip tai matyti iš Reglamento Nr. 2100/94 55 straipsnio, mokslinį ir techninį sudėtingumą, atlikti akivaizdžios vertinimo klaidos kontrolę.

78 Todėl Pirmosios instancijos teismas galėjo pagrįstai manyti, jog bylos medžiagoje esančių įrodymų pakako, kad Apeliacinė taryba galėtų nuspręsti dėl sprendimo atmesti paraišką.

79 Be to, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 45 punkte, skundžiamo sprendimo 74 punkte Pirmosios instancijos teismas paprasčiausiai konstatavo, kad R. Schräder pateiktų paaiškinimų, liudijimų ir ekspertizės ataskaitų nepakanka *Bundessortenamt* išvadai paneigti.

80 Taip nuspręsdamas Pirmosios instancijos teismas nepadarė jokios teisės klaidos.

81 Kalbant apie vertinimą, susijusį su H. Heine pareiškimais, pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 79 punkte nusprendė, jog nereikėjo suteikti ypatingos reikšmės H. Heine 2005 m. birželio 20 d. elektroniniu laišku pateiktiems pareiškimams, ir konstatavo, kad šių teiginių nebuvo laikomasi Apeliacinės tarybos posėdyje.

82 Šiuo požiūriu reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas, savarankiškai nustatydamas šiam teiginiui teiktiną įrodomąją reikšmę, nepažeidė įrodymams rinkti ir įrodinėjimo naštai paskirstyti taikomų procesinių normų.

83 Be to, darant prielaidą, kad, kaip teigia R. Schräder, minėto posėdžio protokolas nebuvo pateiktas šalių pritarimui, pažeidžiant Reglamento Nr. 1239/95 63 straipsnio 2 dalį, laikytina, kad Pirmosios instancijos teismo konstatavimą minėtame skundžiamo sprendimo 79 punkte lemia jo savarankiškas vertinimas, ir šio konstatavimo negalima kvestionuoti apeliacinio skundo nagrinėjimo stadijoje.

84 Tik Pirmosios instancijos teismas gali nustatyti, ar ginčijamame sprendime įtraukta ne visa H. Heine pateikta informacija. Todėl skundžiamo sprendimo 131 punkte laikydamas, kad tai nebuvo tas atvejis, Pirmosios instancijos teismas neiškraipė šios bylos faktų.

85 Be to, šis pažeidimas, darant prielaidą, kad jis įrodytas, neturi jokios reikšmės H. Heine pateiktos informacijos, kurią Pirmosios instancijos teismas įvertino skundžiamo sprendimo 79 punkte, turiniui.

86 Todėl reikia atmesti nagrinėjamo apeliacinio skundo pagrindo pirmą ir antrą dalis.

Dėl trečiosios, ketvirtosios ir penktosios dalių, susijusių su teisės klaidomis, padarytomis vertinant E. van Jaarsveld teiginių įrodomąją reikšmę

— Šalių argumentai

87 Šiomis trimis pirmojo apeliacinio skundo pagrindo dalimis R. Schräder iš esmės ginčija Pirmosios instancijos teismo pagrindimą, kuriuo skundžiamo sprendimo 81 punkte buvo patvirtinta Apeliacinės tarybos pozicija, kad „praktiškai „atmestina“, jog SUMCOL 01 veislės augalai galėjo patekti į privatų E. van Jaarsveld sodą“.

88 Šiuo požiūriu trečioje dalyje R. Schräder tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo išvada skundžiamo sprendimo 82 punkte yra klaidinga tiek, kiek jis konstatavo, kad nuo 2003 m. rugpjūčio 19 d. šiai veislei priklausančių augalų buvo galima įsigyti Vokietijoje persiunčiant juos paštu ir kad Pietų Afrikos Respublikoje šios veislės buvo galima įsigyti ne sodininkystės parduotuvėse, o tik E. van Jaarsveld sode. Be to, R. Schräder mano, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė jo pateiktus įrodymus tiek, kiek šio teismo suformuluotame vertinime nutylima apie Apeliacinės tarybos

atliktą konstatavimą, kad kontrolinės veislės apskritai buvo galima įsigyti Pietų Afrikos Respublikos sodininkystės parduotuvėse.

89 Ketvirtoje dalyje R. Schräder, ginčydamas Pirmosios instancijos teismo vertinimą skundžiamo sprendimo 84, 93 ir 95 punktuose dėl E. van Jaarsveld patikimumo ir nešališkumo, tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į kai kuriuos jo pateiktus įrodymus, susijusius su priežastimis, dėl kurių E. van Jaarsveld siekė, kad SUMCOL 01 veislei nebūtų suteikta augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje.

90 Penktoje dalyje jis tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 85 punkte Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į jo paaiškinimus dėl E. van Jaarsveld „patikimumo“ ir jo teiginių pagrįstumo.

91 BAVT savo ruožtu mano, kad R. Schräder ginčija tik faktinius teiginius, kurių tikrinti neprivalo Teisingumo Teismas. Be to, teigdamas, kad E. van Jaarsveld yra konkurentas, R. Schräder šį argumentą pirmą kartą pateikė apeliacinio skundo nagrinėjimo stadijoje, taip pažeisdamas Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsnį.

— Teisingumo Teismo vertinimas

92 Kadangi pirmojo apeliacinio skundo pagrindo trečia, ketvirta ir penkta dalys susijusios su Pirmosios instancijos teismo pateiktu vertinimu dėl SUMCOL 01 veislės augalų buvimo privačiame E. van Jaarsveld sode Pietų Afrikos Respublikoje, juos reikia nagrinėti kartu.

93 Šiuo požiūriu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 86 punkte nusprendė, kad „[R. Schräder] argumentai, kuriais norima paneigti Apeliacinės tarybos teiginį, kad praktiškai „atmestina“, jog SUMCOL 01 veislės augalai galėjo patekti į privatų E. van Jaarsveld sodą, bet kuriuo atveju yra netinkami“.

94 Šiame atsakyme į šią apeliacinio skundo pagrindo dalį nėra jokios teisės klaidos.

95 Net darant prielaidą, kaip galėjo konstatuoti Pirmosios instancijos teismas, kad SUMCOL 01 veislė buvo E. van Jaarsveld sode Pietų Afrikos Respublikoje, ši aplinkybė neturi įtakos moksliniams teiginiams, kad tarp šios veislės ir privačiame E. van Jaarsveld sode esančio augalo, naudojamo kaip kontrolinė veislė, yra skirtumų. Šie teiginiai yra ginčijamo sprendimo pagrindas.

96 Todėl nagrinėjamo pagrindo trečia, ketvirta ir penkta dalys turi būti atmestos kaip nereikšmingos.

Dėl šeštosios dalies, susijusios su tuo, kad buvo konstatuota, jog kontrolinė veislė galėjo būti laikoma visuotinai žinoma

— Šalių argumentai

97 Šio apeliacinio skundo pagrindo šeštoje dalyje R. Schräder iš esmės ginčija Pirmosios instancijos teismo teiginius, pateiktus skundžiamo sprendimo 68, 80, 90, 91 ir 96 punktuose dėl E. van Jaarsveld privačiame sode esančių augalų žinomumo remiantis Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 2 dalimi.

98 Šiuo tikslu jis tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė kelias teisės klaidas.

99 R. Schräder visų pirma tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė įrodymus, klaidingai tvirtindamas, kad Apeliacinė taryba, BAVT ir *Bundessortenamt* E. van Jaarsveld kontrolinę veislę prilygino Pietų Afrikos botaniko L. E. Codd aprašytajai „veislei“.

100 Antra, skundžiamame sprendime yra prieštaravimų, nes jo 80 ir 96 punktuose sakoma, kad L. E. Codd aprašė botaninę „rūšį“ *Plectranthus ornatus*, o šio sprendimo 91 punkte nurodyta „veislė“ *Plectranthus ornatus*.

101 Trečia, Pirmosios instancijos teismas išplėtė bylos dalyką, nors skundžiamo sprendimo 68 punkte ir konstatavo, kad šio teismo nagrinėjamoje byloje BAVT negalėjo pirmą kartą remtis L. E. Codd aprašytąja „veisle“, nes į šią veislę nebuvo atsižvelgta Apeliacinėje taryboje.

102 BAVT mano, kad šiai nurodyto apeliacinio skundo pagrindo daliai trūksta tikslumo ir ji turi būti atmesta remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsniu.

103 Tačiau ji tvirtina, kad kontrolinė veislė turi būti vertinama kaip visuotinai žinoma, nes E. van Jaarsveld patvirtino, kad ja jau buvo prekiaujama jo paraiškos dėl Bendrijos

apsaugos pateikimo Pietų Afrikos Respublikoje dieną, kad minėtus augalus jis gavo iš savo draugo, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai patikrino, ar „veislė“, o ne „rūšis“, buvo visuotinai žinoma, ir kad R. Schräder neįrodė, jog skundžiamo sprendimo rezoliucinė dalis būtų buvusi kitokia, jei Pirmosios instancijos teismas nebūtų atsižvelgęs į mokslo literatūrą.

— Teisingumo Teismo vertinimas

104 Trimis argumentais, pateiktais pagrindžiant šią pirmojo apeliacinio skundo pagrindo dalį, siekiama kvestionuoti Pirmosios instancijos teismo išvadą, esančią skundžiamo sprendimo 92 punkte, kad kontrolinė veislė buvo visuotinai žinoma.

105 Šiuo požiūriu reikia visų pirma pažymėti, kad, priešingai nei teigia R. Schräder, Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo 91 punkte konstatavo, jog Apeliacinė taryba E. van Jaarsveld pateiktą kontrolinę veislę ne prilygino L. E. Codd aprašytai veislei, bet sutapatino šią kontrolinę veislę su Pietų Afrikos Respublikoje žinoma veisle, priklausančia *Plectranthus ornatus* rūšiai. Taip jis siekė paneigti R. Schräder argumentus, kad E. van Jaarsveld atsiųstas augalas yra atskiras augalas, esantis jo sode.

106 Antra, kalbant apie prieštaravimus, esančius skundžiamo sprendimo 80, 81 ir 91 punktuose, dėl tariamo sąvokų „veislė“ ir „rūšis“ painiojimo, reikia konstatuoti, kad iš šių punktų nematyti, jog Pirmosios instancijos teismas tinkamai neatsižvelgė į šių sąvokų atskyrimą. Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo 80 punkte pripažino, kad „*Plectranthus ornatus* yra įvairias veisles apimanti rūšis“, o minėto sprendimo 91 punkte jis rėmėsi „Pietų Afrikos Respublikos *Plectranthus ornatus* rūšies veisle“.

107 Be to, jokio prieštaravimo negalima nurodyti remiantis vien tuo, kad, kaip tvirtina R. Schräder, Pirmosios instancijos teismas klaidingai manė, jog L. E. Codd savo leidiniuose aprašė *Plectranthus ornatus* veislę, o ne atitinkamą rūšį. Kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 67 punkte, kiekviena „rūšis“ jau pati savaime egzistuoja tik skirtingų veislių pavidalu ir dėl šios priežasties išsamaus tokios augalų rūšies aprašo negalima atriboti nuo veislių, kurias ši rūšis apima.

108 Trečia, kadangi argumentas dėl procedūros objekto išplėtimo grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo 91 punkto suvokimu, jis turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

109 Iš to išplaukia, kad nagrinėjamo apeliacinio skundo pagrindo šešta dalis turi būti atmesta.

110 Iš nurodytų aplinkybių išplaukia, kad reikia atmesti visą pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

111 Šis antrasis pagrindas padalytas į penkias dalis.

Dėl pirmos, antros ir trečios dalių, susijusių su prieštaravimais, klaidomis ir Bendrijos teisės pažeidimu atsižvelgiant į mokslo leidinius, nustatant kontrolinės veislės žinomumą

— Šalių argumentai

112 Šio apeliacinio skundo pagrindo pirmoje dalyje R. Schräder iš esmės tvirtina, viena vertus, kad skundžiamo sprendimo 66, 80 ir 96–100 punktuose Pirmosios instancijos teismo motyvavimas yra prieštaringas, nes jis nusprendė, kad „labiausiai paplitusios veislės“ gali priklausyti botaninei *Plectranthus ornatus* rūšiai, ir galiausiai pripažino, kad leidiniuose pateikti botaninės „rūšies“ aprašai. 2002 m. balandžio 19 d. TNAVAS dokumente TG/1/3 nurodyti tik išsamūs augalų „veislės“ aprašai norint įvertinti jos žinomumą.

113 Kita vertus, Pirmosios instancijos teismas neprivalėjo tikrinti, ar nagrinėjama rūšis jau buvo žinoma remiantis detaliu aprašu, kontrolės, nurodytos skundžiamo sprendimo 66 punkte, apimties atžvilgiu.

114 BAVT tvirtina, kad šia antrojo pagrindo pirma dalimi tik pakartojama pirmojo pagrindo šešta dalis.

115 Antrojo pagrindo antroje dalyje R. Schräder teigia, kad BAVT, Apeliacinės tarybos ir Pirmosios instancijos teismo atliktas faktinių aplinkybių tyrimas yra akivaizdžiai

neišsamus, nes nebuvo palyginti L. E. Codd leidinyje aprašytų augalų ir prašomos apsaugoti veislės požymiai.

116 BAVT pažymi, kad apeliacinio skundo nagrinėjimo stadijoje nebegalima ginčyti jos pačios ar Apeliacinės tarybos faktinių aplinkybių nagrinėjimo.

117 Šio pagrindo trečioje dalyje R. Schräder tvirtina, kad Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 2 dalis iš principo draudžia remtis leidinyje pateiktu smulkiu veislės aprašu, siekiant įvertinti prašomos apsaugoti veislės skiriamuosius požymius. Be to, 1961 m. gruodžio 2 d. Tarptautinės naujų augalų veislių apsaugos konvencijos, redakcijoje, patikslintoje 1991 m. kovo 19 d., prie kurios prisijungusi Europos bendrija, nebėra veislės detalaus aprašo pavyzdžio siekiant pateisinti šios veislės žinomumą, nors šis reikalavimas buvo aiškiai nurodytas šios patikslintos konvencijos 1978 m. spalio 23 d. redakcijoje. Todėl nei Apeliacinė taryba, nei Pirmosios instancijos teismas negalėjo remtis aprašu, pateiktu L. E. Codd leidinyje.

118 Be to, Pirmosios instancijos teismo atliktas Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 2 dalies aiškinimas prieštarauja Vokietijos teisės aktams, taikytiniems augalų veislių apsaugos srityje, juo neatsižvelgiama į saugomo objekto, kurį sudaro gyva medžiaga, savybes ir jis prieštarauja doktrinai.

119 BAVT pažymi, kad bet kokios rūšies įrodymai priimtini tam, kad būtų galima išnagrinėti, ar prašoma apsaugoti veislė yra žinoma, ir jokios išimties Reglamente Nr. 2100/94 nėra.

— Teisingumo Teismo vertinimas

120 Antrojo pagrindo pirmoje, antroje ir trečioje dalyse R. Schräder iš esmės ginčija tai, kad Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog į mokslo leidinyje pateiktą smulkų veislės aprašą galima atsižvelgti siekiant pateisinti veislės žinomumą pagal Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 2 dalį.

121 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 96 punkte pernelyg rėmėsi mokslo literatūra, siekdamas patvirtinti E. van Jaarsveld teiginius. Minėto sprendimo 97 ir 98 punktuose Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad pagal TNAVAS gairių nuostatas, ypač pagal jos 2002 m. balandžio 19 d. dokumento TG/1/3 5.2.2.1 punktą „Žinomumas“, „smulkaus aprašo paskelbimas patenka į aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti nustatant, ar veislė yra žinoma, sąrašą“. Šio sprendimo 99 punkte jis pripažino, kad į tokią aplinkybę taip pat gali būti atsižvelgta pagal Reglamento Nr. 2100/94 7 straipsnio 2 dalį, o to paties sprendimo 100 punkte nusprendė, kad nustatydama, ar kontrolinė veislė visuotinai žinoma, Apeliacinė taryba teisėtai galėjo atsižvelgti į smulkų aprašą, pateiktą L. E. Codd veikaluose.

122 Šiuo požiūriu reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Teisingumo Teismas iš karto atmeta kaltinimus, nukreiptus prieš perteklinius Pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvus, nes jie negali būti pagrindas šiam sprendimui panaikinti ir yra nereikšmingi (2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Hirschfeldt prieš EEA*, C-184/01 P, Rink. p. I-10173, 48 punktas).

123 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 96–100 punktuose esantys Pirmosios instancijos teismo argumentai yra pertekliniai, palyginti su minėto sprendimo 89–95 punktuose nurodytais argumentais.

124 Taigi antrojo pagrindo pirma, antra ir trečia dalys yra nereikšmingos ir todėl jas reikia atmesti.

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su tuo, kad Pirmosios instancijos teismas, nepritardamas R. Schräder argumentams dėl Reglamento Nr. 2100/94 62 straipsnio pažeidimo, padarė teisės klaidą

— Šalių argumentai

125 R. Schräder tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, atmesdamas jo argumentus dėl Reglamento Nr. 2100/94 62 straipsnio pažeidimo, padarė teisės klaidą. Jis tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 104 punkte klaidingai konstatavo, jog šio sprendimo 103 punkte minėtas R. Schräder teiginys, kad BAVT turėjo pripažinti SUMCOL 01 veislę aiškiai išsiskiriančia, akivaizdžiai prieštarauja jo suformuluotam teiginiui, kad prašoma apsaugoti veislė ir kontrolinė veislė yra ta pati. Tariamo prieštaravimo nėra, nes jeigu E. van Jaarsveld atsiųsti augalai priklausytų SUMCOL 01 veislei, nebūtų „kontrolinės veislės“ siekiant nustatyti nagrinėjamus skirtumus.

126 BAVT prašo atmesti šią antrojo pagrindo dalį.

— Teisingumo Teismo vertinimas

127 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 87 punkte jau atmetė prielaidą, kuria grindžiami R. Schräder argumentai ir pagal kurią kontrolinė veislė ir prašoma apsaugoti veislė yra tas pats augalas.

128 Darant prielaidą, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 104 punkte klaidingai manė, jog R. Schräder pozicija buvo prieštaringa, nors jis, vadovaudamasis Reglamento Nr. 2100/94 62 straipsniu, nurodė papildomą pagrindą, vis dėlto reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas atmetė šį pagrindą remdamasis skundžiamo sprendimo 106 punkte nurodytais motyvais, kurių R. Schräder neginčijo.

129 Todėl reikia atmesti antrojo pagrindo ketvirtą dalį.

Dėl penktos dalies, susijusios su teisės klaida vertinant H. Heine dalyvavimą posėdyje

— Šalių argumentai

130 R. Schräder tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 129–131 punktuose vertindamas H. Heine dalyvavimo Apeliacinės tarybos žodinėje procedūros dalyje sąlygas Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 1239/95 60 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 2 dalį.

131 Šiuo klausimu jis visų pirma patikslina, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į aplinkybę, jog dėl šalies dalyvavimo posėdyje yra būtina priimti sprendimą skirti tyrimo priemonę. Antra, Pirmosios instancijos teismas klaidingai pažymėjo, kad H. Heine yra BAVT atstovė, nes tuo metu ji buvo *Bundessortenamt* darbuotoja. Trečia, nei BAVT, nei Apeliacinė taryba neįrodė, kad buvo įvykdytos visos sąlygos, susijusios su tinkamu H. Heine atstovavimu šiai tarnybai.

132 BAVT tvirtina, kad jos šaukimai į 2005 m. gegužės 30 d. žodinę procedūros dalį buvo teisėti. Tik BAVT pirmininkas gali nuspręsti dėl atstovų ir todėl dėl H. Heine, kuri dalyvavo rengiant sprendimą atmesti paraišką, dalyvavimo.

— Teisingumo Teismo vertinimas

133 Reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 130 punkte nurodė, jog iš Apeliacinės tarybos posėdžio protokolo matyti, kad H. Heine dalyvavo posėdyje kaip BAVT atstovė, o ne kaip liudytoja ar ekspertė.

134 Todėl, kadangi H. Heine turi būti vertinama kaip BAVT atstovė, negalima pagrįstai remtis pareigomis, išplaukiančiomis iš Reglamento Nr. 1239/95 60 straipsnio 1 dalies ir 15 straipsnio 1 dalies.

135 Kadangi pagal Reglamento Nr. 2100/94 68 straipsnį BAVT yra apeliacinio proceso šalis, o H. Heine – jos atstovė, Pirmosios instancijos teismas nepažeidė Reglamento Nr. 1239/95 60 straipsnio 1 dalies, skundžiamo sprendimo 130 punkte patvirtinęs,

kad tam, jog H. Heine dalyvautų posėdyje, nereikėjo skirti tyrimo priemonės atsižvelgiant į šią nuostatą.

136 Be to, Pirmosios instancijos teismas teisingai pažymėjo, kad pagal Reglamento Nr. 1239/95 15 straipsnio 2 dalį veiksmai, kuriuos pagal tarp BAVT ir *Bundessortenamt* sudarytą susitarimą dėl techninės ekspertizės atlieka H. Heine, laikomi BAVT veiksmais, kuriais galima remtis prieš trečiuosius asmenis.

137 Todėl darytina išvada, kad reikia atmesti nagrinėjamo pagrindo penktą dalį.

138 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad reikia atmesti visą antrą apeliacinio skundo pagrindą.

139 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

140 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi BAVT reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš R. Schräder ir šis pralaimėjo apeliacinį procesą, jis turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. R. Schräder padengia bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.